

[J. Oskar Andersen.]

om kulturelle Bevillinger baade fra Regeringen og fra Rigsdagen, og man maa derfor være særdeles glad over, at man paa et enkelt Punkt stiller sig anderledes end overfor de mange andre Ting, der i og for sig er nødvendige, hvilket man bl. a. i høj Grad har sporet ved Universitetet; men det Forslag, som her foreligger til Behandling, har jo ogsaa den Ejendommelighed, at det i sin Tid er fremmet ved en Indsamling i vort Folk, saaledes at man med Rette kan sige, at der bag denne Tanke om at fuldføre vort Nationalmuseum ligger en Stemning, som gaar dybt ned i den danske Befolkning.

Det er jo saadan, at den Lov, der blev vedtaget den 16. April 1928 i Princippet lød paa Fuldendelse af et Nationalmuseum, ganske vist saaledes at der kun var Penge til de 3 første Byggeperioder, og det, som det foreliggende Lovforslag først og fremmest gaar ud paa, er at fremskynde den 4de Bygningsperiode, saaledes at Nationalmuseet virkelig kan blive færdigt og kan komme til at rumme de Samlinger, som det var Meningen, at det skulde rumme, idet det er givet, at hvis denne Plan ikke bliver gennemført ved den 4de Etape, vil det ikke en Gang være muligt, at de Samlinger, som fra gammel Tid var samlet i Prinsens Palæ, kan blive opstillet og blive tilgængelige for Publikum. Halvdelen af den etnografiske Samling maa i saa Tilfælde magasineres.

Det, der er det ejendommelige ved Lovforslaget, er altsaa for det første dette, at man fremskynder Fuldendelsen af Bygningen omkring Prinsens Palæ, og for det andet, at man nu vil optage Folkemuseets Samlinger i det Museum, der kommer til at ligge paa det Sted, vi alle kender.

Med Hensyn til dette sidste, kan jeg kun sige, at det er en Ordning, som jeg for mit Vedkommende hilser med den største Tilfredshed. Jeg har lige fra Begyndelsen ment, at de Samlinger, som Folkemuseet omfatter, naturligt hører hjemme indenfor den Ramme, som Nationalmuseet i øvrigt repræsenterer, og i sin Tid, da der var Spørgsmaal om Ordningen af Nationalmuseet, ønskede jeg meget bestemt, at disse Samlinger skulde føres sammen med de andre, saaledes at vi kunde faa et virkeligt Nationalmuseum, som belyste vort Folks Kultur lige fra den forhistoriske Tid og op til det 19. Aarhundrede; thi det vil ske i det Øjeblik, Folkemuseets Samlinger forenes med det hidtilværende Nationalmuseum.

Den Gang vi vedtog den foreliggende Plan, hvorefter det var givet, at Folke-

museets Indhold ikke kunde faa Plads, kæmpede jeg meget stærkt for, at man i det mindste skulde lade Købstadinteriørerne forenes med Museet, idet de ganske naturligt hører sammen med den øvrige Samling, medens der derimod kan anføres positive museumsmæssige og videnskabelige Grunde for, at Folkemuseets Almueafdeling føres sammen med det saakaldte Frilandsmuseum. Men jeg hilser, som sagt, denne Plan om at forene Folkemuseet med det hidtilværende Nationalmuseum med den største Glæde. Jeg anser det for at være den heldigste Løsning, ikke blot set fra et videnskabeligt Synspunkt, men ogsaa ud fra Hensynet til Publikum, idet det er givet, at disse Samlinger i høj Grad vil bibringe de besøgende Forestilling om vort Folks videre Udvikling efter den Renaissancetid, som de gamle Samlinger i Prinsens Palæ ender med.

Ogsaa af andre Grunde er det ønskeligt, at der kommer en Ordning med Hensyn til Folkemuseet. Det har for største Delen været magasineret i det gamle Frederiks Hospital, hvor der er Fare for en Opsigelse, saa at Museet bliver husvild for disse Samlingers Vedkommende; og den øvrige Del har, siden vi sidst behandlede dette Spørgsmaal, været udsat for den allerstørste Fare, idet den har været magasineret i Materialgaarden, hvor der, som bekendt, har været Brand. Det er derfor i høj Grad ønskeligt, at vi endelig kan naa til at sikre disse dyrebare Samlinger et værdigt Opholdssted.

Den socialdemokratiske Ordfører fremsatte det Synspunkt, at man ved den nye Opstilling af Samlingerne maatte tage det Hensyn, han kaldte det folkeopdragende, saa at de ikke opstilledes efter særlige Snedkerhensyn, tror jeg han sagde, altsaa Møbelkulturhensyn, men det burde være saaledes, at man fik et levende Indtryk af Folkets tidligere Liv. Disse Udtalelser tyder paa, at det ærede Medlem ikke har set Samlingerne, da de var opstillede i Sammenhæng; thi det har jo lige fra Begyndelsen været Grundlæggerens Mening at opfylde det Hensyn, det ærede Medlem fremførte; og det har ogsaa været gennemført, idet der jo var en Række Interiører baade af Borgerstandens og Almuens Liv, saa at man virkelig fik et Indtryk af, hvorledes Livet har været ført i ældre Tider. Og saadan vil Opstillingen naturligvis ogsaa blive i Fremtiden.

Gennem den foreslaaede Ordning er der ogsaa Mulighed for, at den etnografiske Samling, som i mange Henseender er enestaaende, kan blive opstillet; hvis vi